

Overweging zaterdag 7 april 2018 Citykerk Het Steiger

Voorganger: Gerda Hendriks

Lezingen: Jesaja 26, 1-13, Psalm 111 en Johannes 20, 19-31

De tekst die we vandaag in de eerste lezing hoorden komt uit de eerste verzameling van het boek Jesaja. Daarin spelen de politieke omstandigheden in de tweede helft van de achtste eeuw v. Chr. een belangrijke rol. De koninkrijken Juda en Israël worden bedreigd door Assyrië en willen samenwerking zoeken met Egypte en anti-Assyrische coalities. Te midden van al deze spanningen zingt Jesaja, om de mensen moed in te spreken, zijn lied over een sterke stad. “Op die dag” dat wil zeggen: Ooit, in Gods toekomst, zal de Eeuwige aan zijn mensen heil brengen. Hij zal redding en vrede geven aan hen die op Hem vertrouwen. Dan zullen zij zich in hun stad veilig en beschermd weten. Anderen, die ook bij God horen, mogen er bij komen.

Psalm 111 biedt ook troost en bemoediging. Het is een en al loflied op de Eeuwige. “Groots is het wat de Levende doet”. In het verleden heeft Hij zijn mensen vrijgemaakt en dat zal Hij blijven doen. Alles wat de Levende zegt en doet staat namelijk vast voor altijd en eeuwig, en getuigt van trouw en recht. Aan het slot wordt ons aangezegd, dat het begin van alle wijsheid ontzag voor de Levende is.

In het evangelie van Johannes vandaag blijkt, dat de leerlingen pas gaandeweg ontdekken dat Jezus hun nabij blijft na zijn opstanding uit de dood en dat is natuurlijk niet zo verwonderlijk. De eerste verschijning van Jezus aan de kring van leerlingen vindt plaats op de avond van de eerste dag van de week, de dag van de opstanding. Dan ontvangen de leerlingen van Hem de heilige Geest, nadat Hij over hen geademd heeft. Hij brengt als het ware de leerlingen tot leven, zoals in het scheppingsverhaal God dat met Adam doet. Nu kunnen ze hun opdracht daadwerkelijk gaan uitvoeren. Ze worden namens Jezus uitgezonden in de wereld. Ze hoeven die weg niet alleen te gaan; de Geest zal in hen werken.

Een week later, op de achtste dag, is er aanvankelijk niets veranderd. Het verhaal pakt de draad weer op. Maar de achtste dag is in de joodse traditie de dag waarop de Messias zal verschijnen, de dag na de schepping, als alles begint. Het is precies op deze dag, dat Jezus komt: Hij opent immers een nieuwe tijd; nu gaat het echt gebeuren. De leerlingen zitten nog steeds binnen, de deuren gesloten. Ze hadden tegen Thomas verteld, dat ze de Heer hadden gezien, maar waren op ongeloof gestuit. Thomas wil hun getuigenis alleen maar aanvaarden, als hij zelf alles heeft kunnen zien en aanraken. Weer breekt

de Heer door al hun grendels en deuren heen. Weer groet Hij hen: “Vrede”. Weer laat Hij zijn littekens zien, nu aan Thomas. Op dat moment vindt de omslag plaats en komt Thomas tot een indrukwekkende geloofsbelijdenis: “Mijn Heer en mijn God”. Thomas belijdt hier dat Jezus de ware vorst is. Met deze uitdrukking namelijk liet de keizer van Rome zich aanspreken.

“Mijn Heer en mijn God” zijn in het oude testament ook eretitels, die aan de Eeuwige zelf gegeven worden. Door zó Jezus aan te spreken belijdt Thomas, dat de Eeuwige zelf in Jezus werkzaam en als nooit tevoren aanwezig is.

Dan zegt Jezus: “Gelukkig zijn zij, die niet zien en toch geloven”. Het lijkt een bemoediging voor alle leden van gelovige gemeenschappen, dus ook voor ons. Zij en wij moeten het immers hebben van het getuigenis van de apostelen en kunnen alleen maar geloven zonder gezien te hebben.

Het waarachtige geloof, zegt Johannes dan ook in zijn laatste regels berust op het luisteren naar de ooggetuigen. Die zeggen telkens dat zij “de Heer hebben gezien” en getuigen daarmee van de opgestane en terug geziene Jezus. De leerlingen zijn langzamerhand tot geloof gekomen. Ze hebben het inzicht gekregen, dat Jezus heeft geleefd en is gestorven op een manier, die door niets of niemand stuk te krijgen is; het lijden en de dood de baas. Gods belofte wordt in Jezus tot uitdrukking gebracht en met hem in alle mensen uit de wereldgeschiedenis, die rechtvaardig willen leven. Zij kunnen niet sterven, zij zullen leven. Deze belofte van een nieuwe schepping gedenken en vieren we telkens als we als gelovige gemeenschap bij elkaar komen.

De lezingen overziende horen we vandaag een heel belangrijke boodschap. In eerste instantie lijkt het er op, dat de zwakken en de armen altijd het onderspit moeten delven, zoals al in de tijd van Jesaja dreigde, en we ook in het leven van Jezus zien. Maar ons wordt aangezegd, tegen alle twijfel en cynisme in, dat we, altijd en eeuwig, op Gods goedheid en genade mogen rekenen. Gods belofte, dat leven uiteindelijk sterker is dan de dood wordt tot uitdrukking gebracht in Jezus en alle andere mensen uit de wereldgeschiedenis, die rechtvaardig willen leven.

We mogen dromen van een nieuwe schepping, waar vrede en redding zal zijn voor allen, die in Gods voetsporen proberen te gaan.

Dat deze droom ons moge inspireren. Amen